

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Tdo/26/2016
Identifikačné číslo spisu:	5714897499
Dátum vydania rozhodnutia:	22.03.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:5714897499.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 22. marca 2017 v trestnej veci obvineného Q. Z. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák., v spojení s § 138 písm. a/, písm. j/, § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., o dovolaní obvineného proti rozsudku uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 18. septembra 2014, sp. zn. 3 To 109/2014, podľa § 381 Tr. por., takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Q. Z. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Martin z 29. júla 2014, sp. zn. OT 64/2014, bol Q. Z. uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák., v spojení s § 138 písm. a/, písm. j/, § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., pretože

11.06.2014 v čase približne 12.25 hod. v Martine, na Ul. J. Petrikovicha, pred vchodom panelového domu č. 12 potom ako vulgárne nadával poškodenému F. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z., Ul. O. 3937/4, prechodne bytom Z., Ul. S. č. XX/XX, na neho vytiahol nôž s dĺžkou asi 15 cm, striebornej farby, ktorý mal v ruke, a zahŕňajúc sa ktorým pristupoval k poškodenému a jeho synovi G. R., nar. XX.XX.XXXX, pričom opakovane povedal F. R., „pod', pod' podrežem ťa pod krk", a tiež mu povedal, že podreže jeho, jeho ženu B. R., nar. XX.XX.XXXX, a dopichá ich všetkých, čím obžalovaný u F. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z., Ul. O. XXXX/X, prechodne bytom Z., Ul. S. č. XX/XX, a jeho syna G. R., nar. XX.XX.XXXX, aj vzhľadom k opakovanému konaniu a značnej agresivite vzbudil dôvodnú obavu o život a zdravie, teda iným sa vyhrážal smrťou a inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to vzbudilo dôvodnú obavu, a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou, na viacerých osobách a na chránenej osobe - dieťati.

Podľa § 360 ods. 2, § 37 písm. m/, § 38 ods. 4 Tr. zák. bol obvinenému uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. pre výkon tohto trestu bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Odvolanie obvineného Q. Z. (kde namietal iba skutkové zistenia a žiadal, aby bol spod obžaloby oslobodený) bolo uznesením Krajského súdu v Žiline z 18. septembra 2014, sp. zn. 3 To 109/2014, podľa § 319 Tr. por. zamietnuté.

Uznesenie krajského súdu a tiež rozsudok okresného súdu napadol obvinený Q. Z. prostredníctvom obhajcu dovolaním z dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Odôvodnil to výlučne tým, že sa nestotožnil so skutkovými zisteniami okresného súdu, ktoré si osvojil aj krajský súd, vykonané dôkazy prehodnotil zo svojho pohľadu, na podklade čoho namietal právnu kvalifikáciu skutku, najmä to, že sa skutku dopustil na chránenej osobe. Poprel, že by sa rodine R. (F., G. a B.) vyhrážal podrezaním, že v tej dobe mal v ruke nôž a že takéhoto konania sa dopustil aj voči G. R. pre jeho vek, on to iba počul. Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky navrhol, aby vyslovil porušenie zákona v jeho neprospech podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., zrušil uznesenie krajského súdu, ako aj výrok o vine z rozsudku okresného súdu podľa § 386 ods. 1 Tr. por., v súlade s ustanovením § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal súdu prvého stupňa, aby vec v potrebnom rozsahu nanovo prejednal a rozhodol.

Dovolanie obvineného bolo na vedomie zaslané prokurátorovi, ktorý vo vyjadrení z 10. februára 2016 konštatuje, že podanie nenapĺňa dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Obvinený v ňom tvrdí, že prvostupňový súd nesprávne použil kvalifikovanú skutkovú podstatu, pretože nebolo preukázané, že by obvinený v čase spáchania skutku disponoval nejakým nožom a tiež to, že jeho konanie nesmerovalo voči dieťaťu, G. R.. Takto vymedzená argumentácia dovolania smeruje výlučne k skutkovým zisteniam v tejto trestnej veci, ktoré neakceptuje a v nadväznosti na vlastné skutkové závery potom „ponúka“ inú, miernejšiu právnu kvalifikáciu vo vzťahu k predmetnému skutku. Poukázal pritom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2 Tdo 1/2014, zo 14. januára 2014, dovolací súd hodnotí skutkový stav len z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené. Uvedený dovolací dôvod pripúšťa iba právne námietky vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižších stupňov. Správnosť a úplnosť zisteného skutkového stavu je dovolací súd povinný prezumovať.

Vyjadrenie prokurátora bolo na vedomie zaslané obvinenému a jeho obhajcovi. Obvinený v podaní z 22. apríla 2016 poukázal na list svedkyne B. R. z 12. februára 2015, v ktorom uviedla, že jej výpoveď na hlavnom pojednávaní na Okresnom súde Martin 29. júla 2014 bola tendenčná. Aj keď táto svedkyňa na hlavnom pojednávaní popierala vzťah medzi nimi, z priloženého listu je zrejmé, že s ním udržiavala písomný kontakt, posielala mu balíky a vykonala návštevu. V dobe, keď s ním táto svedkyňa žila, na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 22P/40/2013, prebiehalo konanie vo veci starostlivosti o maloleté deti, kde svedok - poškodený F. R. uvádzal, že B. R. ako jeho manželka odišla opakovane žiť k svojmu priateľovi - obvinenému. Celé konanie poškodeného bol len spôsob, akým sa ho chcel zbaviť, aby neudržiaval vzťah s jeho manželkou.

Samosudca Okresného súdu Martin po splnení si povinností vyplývajúcich z § 376 Tr. por. dovolanie so spisom predložil dovolaciemu súdu 17. marca 2016.

Najvyšší súd, ako súd dovolací, po preskúmaní dovolania zistil, že bolo podané včas, oprávnenou osobou, prostredníctvom obhajcu a na príslušnom súde. Obvineným uplatnený dovolací dôvod sa však výslovne týka skutkových zistení, hoci dovolateľ poukazuje na dovolacie dôvody v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Podľa § 371 ods. 1, písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyplýva, že obsah konkrétne uplatnených dovolacích námietok musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu dovolacích dôvodov podľa § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné

ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, hoci v skutočnosti obsahuje argumenty mimo takto uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Obvinený skutočnosťami uplatnenými v dovolaní, sa obhajoval už v predchádzajúcom súdnom konaní pred okresným súdom, a to najmä tým, že v čase konfliktu nedržal v ruke nôž a že sa tam prítomným osobám, vrátane mladistvého nevyhrážal, že ich pozabíja.

Spochybňovanie výpovedí svedkov a poškodených, resp. iných dôkazov, ktoré okresný súd vykonal, sú iba iným hodnotením dôkazov zo strany obvineného od legitímnych záverov súdu, ktorý vychádzal z dôkaznej situácie a z toho vyplývajúcich ničím nespochybniteľných skutočností.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ako nedôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie obvineného Q. Z. bez meritórneho preskúmania veci, na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný